

3e zondag van de Veertigdagentijd, jr. B, Xaveriuskerk, Ex. 20, 1-3. 7-8. 12-17; Ps. 19; 1 Kor. 1, 22-25; Johannes 2, 13-25

Pater Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, als Jezus naar Jeruzalem gaat, is Hij vol ijver voor het huis van zijn hemelse Vader. Hij jaagt de handelaren de tempel uit, omdat Hij wil dat de tempel een heilige plaats is, geschikt voor gebed en aanbidding. Op een vergelijkbare manier was Mozes vol ijver toen hij naar zijn volk kwam met de twee stenen tafelen, de tafelen van het verbond met de tien geboden, of tien woorden, erop geschreven. Als hij terugkomt van de berg ontdekt Mozes dat het volk een gouden kalf had gemaakt, het kalf aanbad en er offers aan bracht. Hij vernietigt de stenen tafelen en gooit het gouden kalf in het vuur. Maar zie hoe geduldig God is met zijn volk: hij spoort Mozes aan om de berg nogmaals te beklimmen en de woorden van de tien geboden op twee andere tafelen te schrijven.

Wat maakt deze tien woorden zo belangrijk, niet alleen voor het Joodse volk maar ook voor ons, christenen? Laten we eens kijken welk antwoord Jezus geeft op de vraag van de rijke jongeman in het evangelie volgens Mattheüs: 'Meester, welke goede daad moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?' Jezus antwoordt eerst door naar God te wijzen als 'Degene die goed is'. Hij verwijst dus naar het eerste van de tien woorden. In het eerste woord maakt God zichzelf bekend door te herinneren aan zijn almachtige liefdevolle en bevrijdende handelen in de geschiedenis van het volk dat Hij aanspreekt: "Ik heb jullie uit het land Egypte gehaald, uit het huis van slavernij." Gods eerste oproep en rechtvaardige eis is dat we hem aanvaarden en aanbidden.

Het tweede woord schrijft eerbied voor de naam van de Heer voor. Eerbied voor zijn naam is een uitdrukking van het respect dat verschuldigd is aan het mysterie van God zelf en aan de hele heilige werkelijkheid die dit mysterie oproept.

Het derde gebod zegt ons de sabbatdag te gedenken en heilig te houden. Nu zijn we hier bijeen in de kerk op een zondag. Voor christenen is de zondagse eredienst de vervulling van de sabbat. De instelling van de dag des Heren helpt ons om voldoende rust en vrije tijd te genieten en om onze familiale, culturele, sociale en religieuze leven te cultiveren.

Als we teruggaan naar de ontmoeting die Jezus had met de rijke jongeman, vertelt Jezus hem in antwoord op zijn vraag wat hij moet doen om het eeuwige leven te krijgen: 'Als

je het leven wilt binnengaan, onderhoud dan de geboden.' Vervolgens noemt Hij voor zijn vragensteller de geboden die betrekking hebben op de naastenliefde:

'Je zult niet doden, je zult niet echtbreken, je zult niet stelen, je zult niet vals getuigen, eer je vader en moeder.' En dan vat Jezus deze vijf geboden positief samen: 'Je zult je naaste liefhebben als jezelf.'

Beste mensen, we hebben het nog niet gehad over de laatste twee geboden uit het boek Exodus, die we kennen als het negende en tiende gebod. In de katholieke catechetische traditie verbiedt het negende gebod lichamelijke begeerte als doel op zichzelf, zonder de echtelijke liefde. Dit gebod heeft te maken met de zuivering van het hart. We kunnen hierbij steeds opnieuw beginnen als we falen in dit opzicht. Zuiverheid van hart is de voorwaarde voor het zien van God, zoals Jezus zei in zijn Bergrede: 'Zalig zijn de zuiveren van hart, want zij zullen God zien.'

Het tiende gebod ontvouwt en vervolledigt het negende. Het verbiedt het stelen van andermans goederen. Het tiende gebod vereist dat afgunst uit het menselijk hart wordt verbannen. De gedoopte moet ertegen strijden door zijn goede wil te tonen en zich zelfs te verheugen over de vooruitgang van zijn broeder of zuster in Christus. Zo wordt God, de Schepper van ons allen, verheerlijkt.

Als we leven volgens deze tien woorden, dan wordt Christus, de wijsheid en macht van God, zichtbaar in ons leven. In het evangelie van vandaag wenden de Joden zich tot Jezus en zeggen: "Welk teken kunt u ons laten zien dat u dit kunt doen?" Jezus gaf hun dit teken niet openlijk, maar met een gelijkenis over de herbouw van de tempel in drie dagen. Nu is een tempel een plaats waar God woont. Omdat de Godheid in het lichaam van Christus woonde, zijn zijn lichaam en ziel inderdaad Gods tempel. De opstanding van zijn lichaam is het mooiste teken dat het evangelie bevat en een reden voor ons om ons te bekeren en te vertrouwen op Gods vergeving. We mogen leven in de vreugde van de komst van Gods Koninkrijk en we mogen met Hem samenwerken door zijn vreugde aan anderen te brengen. Amen.